

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken

Tofte, 20. mars 2021

Høringsuttalelse til temaplanen «Handling mot klimaendringene 2021-2033» (saksnr. 21/02190)

Høringsutkastet til Asker kommunes temaplan «Handling mot klimaendringene 2021-2032» innleder med å slå fast at «Askersamfunnet skal ligge i front for lavutslippssamfunnet». Dette er et prisverdig mål. Men når måla i planen studeres nærmere, framgår det at Asker kommune ikke har mål om å bli et «lavutslippssamfunn» før i 2050, som jo er året Stortinget har vedtatt at hele landet skal være et slikt samfunn. For at Asker skal kunne sies «å ligge i *front* for lavutslippssamfunnet» må kommunen ha som mål å bli et slikt samfunn *før* resten av landet. Hvis ikke, blir det flotte og ambisiøse målet kun tomme ord.

De største kildene til utslipp av klimagasser i kommunen er indirekte utslipp knytta til innbyggernes forbruk av mat, elektrisitet og forbruksvarer. Disse utslippene har kommunen begrensa med virkemidler for å redusere. Desto viktigere er det at kommunen er villig til å ta drastiske grep når det gjelder de utslippene der kommunen *kan* gjøre en stor forskjell.

Indirekte klimagassutslipp fra transport og reise, samt direkte utslipp fra veitrafikk er, nest etter utslippskildene nevnt ovenfor, de største kildene til klimagassutslipp i kommunen, og er i tillegg betydelige kilder til lokal forurensning, støy, og utslipp av svevestøv. Det viktigste kommunen kan gjøre for å redusere klimagassutslipp og forurensning er derfor å redusere behovet for transport og veitrafikk ved å *ikke tillate spredt bolig-, og næringsutbygging*. Dette er allerede vedtatt i kommuneplanens samfunnsdel, men det vil være av avgjørende betydning at prinsippet om fortetting og utbygging i gangavstand til kollektivknutepunkter ikke uthules gjennom ei mindre restriktiv holdning i behandlinga av kommuneplanens arealdel, og i seinere dispensasjonspraksis. Vi ber derfor om at kommunens arealplanlegging og reguleringsvirksomhet løftes enda tydeligere fram i planen, og at det uttrykkelig skal fastslås at hensynet til klimaet og bærekraftsmål nr. 13, 14 og 15 *alltid skal veie tyngst* i arealplanlegging og reguleringssaker.

Vi ønsker også at mål og tiltak under avsnittet «Naturen som karbonlager» skal styrkes ytterligere. Det er nevnt, men bør framheves enda tydeligere, at å unngå nedbygging av naturområder ikke bare er viktig for å holde på naturens evne til å lagre karbon, men at dette samtidig er det viktigste kommunen kan gjøre for å bevare det biologiske mangfoldet. Vi lever i en verden som ikke bare befinner seg i ei klimakrise, men også i ei naturkrise. Tap av biologisk mangfold er et like stort problem som klimaendringene, og disse to problemene bør sees i sammenheng. Vi forstår at kommunen vil utrede konkrete tiltak for å motarbeide tapet av biologisk mangfold i en egen temaplan på et seinere tidspunkt, men allerede i denne planen mener vi det er viktig å synliggjøre at klimakrise og naturkrise er to sider av samme sak, og at det å unngå nedbygging av natur er det uten sammenligning viktigste tiltaket kommunen kan bidra med både for å få ned klimagassutslipp og bevare biologisk mangfold. Også i hovedteksten (og ikke bare i kap. 7 «Indikatorer») bør det derfor fastslås at kommunen skal ha et mål om å *unngå* netto nedbygging av både matjord og naturområder.

I punkt 5.6.1 står det også at Asker kommune skal etterstrebe arealnøytralitet, og at det skal *kompenseres* for nedbygging av natur og matjord. Det bør konkretiseres hvordan dette skal fungere i praksis. Hvordan har man f.eks. tenkt å kompensere for de store skogsområdene som vil gå tapt ved utbygging av felt D i Follestad næringspark, og arealer som blir utbygd til fordel for de «arealkrevende virksomhetene» som er nevnt i den nye temaplanen for næring?

Videre i avsnitt 5.6.1, s. 46, nevnes det at ca. 6% av skogen i Asker kommune allerede er verna, og at målet er å verne 10%, som i landet ellers. Å ha samme mål for vern som landet for øvrig er på ingen måte ambisiøst. Videre står det at «Skogbruket selv har ansvaret for å registrere biologisk viktige områder (BVO) på sine eiendommer. Selv om disse områdene ikke er formelt vernet, blir de i praksis ikke hugget. Hvis vi tar med BVO er vi oppe i nærmere 8 prosent vern i praksis». Dette er triksing med tall. Det er direkte feil at BVO-områder ikke blir hogd. Det skjer hvert eneste år, og kan dokumenteres med tallrike eksempler, både i Asker og andre kommuner. Dessuten er det velkjent at registreringsmetodikken- og prosedyrene som benyttes for å registrere slike områder i høyeste grad er mangelfull. At skogbruket sjøl registrerer slike områder, er å sette bukken til å passe havresekken.

Vi vil derfor foreslå tre ting. For det første vil vi foreslå, at setningene om BVO-områdene tas ut av planen. Kun områder som er underlagt et formelt vern bør regnes med som verna områder.

For det andre vil vi foreslå, at Asker kommune, som altså har som mål å «ligge i front» for å redusere klimagassutslipp, skal sette seg et mer ambisiøst mål for skogvern enn det som er det nasjonale målet. Det nasjonale målet er vern av 10% av den produktive skogen. Vi mener at Asker kommune bør ha som mål å verne 20% av den produktive skogen, ettersom det nettopp er den type skog som finnes i Asker, produktiv skog i lavlandet, som det per dags dato er verna minst av her i landet, men som samtidig også er den biologisk mest verdifulle skogstypen, og som det derfor er behov for å verne mest mulig av.

For det tredje vil vi foreslå, at Asker kommune skal ha som mål å være en foregangskommune når det gjelder ei ny og mer bærekraftig skogforvaltning. Av hensyn til skogens sentrale betydning både som karbonlager og som økosystem, bør BVO-områder kartlegges og forvaltes på en strengere måte enn i dag. Et konkret tiltak for å ivareta flere reelle BVO-områder vil være å vedta ei lokal forskrift om at slike områder skal registreres av uavhengige registratorer med biologisk kompetanse, og at det skal være kommunen, og ikke skogeier, som skal gi oppdrag om registrering. Kommunen kan bidra økonomisk til å sette i verk ei slik ordning, f.eks. ved å dele registreringskostnadene med skogeier, og dette ville være et konkret tiltak til det gode for både karbonlagring og naturmangfold. For å også ivareta biologisk mangfold i skogen bør kommunen kunne kreve opphør av flatehogst i utvalgte områder, og i stedet sette krav om plukkhogst, f.eks. etter modell av drifta i Oslo kommuneskoger.

Vi vil også nevne, at det i punkt 5.5.1 står at det er viktig å opparbeide smett og snarveier for å øke andelen gående. Det bør framheves at det er vel så viktig at eksisterende smett og stier holdes åpne f.eks. ved snørydding, og ved planlegging av anleggsarbeid må stier og smett kartlegges og framkommeligheten beholdes i størst mulig grad.

For øvrig støtter vi at markagrensa bør utvides for å omfatte flere skogområder i kommunen, og at man i påvente av endringer i markaloven bør legge inn ei administrativ grense i kommuneplanen, slik planen beskriver.

Med vennlig hilsen

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken
Styret